

жливність їх подальшого використання у технологічному процесі; наявність збоїв та простоїв на підприємстві; не виконання договірних зобов'язань перед покупцями і замовниками.

Щоб мати належне інформаційне забезпечення управління активами підприємством засобами обліку і аналізу доцільно сформулювати комплекс завдань для досягнення ефективного обліково-аналітичного забезпечення реалізації управлінської функції:

- розробити критерії та порядок оцінки якості інформації, яка створюється у системі бухгалтерського обліку та економічного аналізу;

- розробити методику оцінки якості облікового циклу та процесу аналітичної обробки облікової інформації;

- встановити порядок генерування необхідної управлінню кількості даних у системі обліку та порядок подальшої трансформації облікових даних у аналітичну інформацію.

Тобто процес оцінки якості обліково-аналітичного забезпечення управління активами підприємств ЖКГ складається із трьох частин: оцінки безпосередньо самого процесу підготовки інформації щодо активів; організації бухгалтерського обліку і економічного аналізу і оцінки кінцевого результату – результативної інформації. Проте, якщо припустити, що якісне протікання процесів бухгалтерського обліку і економічного аналізу апіорі забезпечує формування якісного результату – інформації, можливим є варіант оцінки якості лише самих названих процесів.

СТРУКТУРА ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ РЕГІОНУ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА ЇЇ СКЛАДОВИХ

Максимчук А.Ю.

Науковий керівник – Власова О.Є., канд. екон. наук, доцент

Питання забезпечення сталого фінансового розвитку України в цілому та її регіонів є взаємопов'язаними і взаємодоповнюючими, оскільки їх фінансова безпека є якісною основою стратегічних перетворень в державі загалом. Динамічна зміна умов функціонування сучасної економіки, здатність до забезпечення безпеки від дії внутрішніх і зовнішніх загроз визначає рівень конкурентоспроможності країни та динаміку соціально-економічного розвитку. Нерівномірність регіонального розвитку і рівня життя населення створює передумови для соціальної напруги в суспільстві, загрожує територіальній цілісності країни, стримує динаміку соціально-економічних показників, уповільнює ринкові перетворення та знижує їх ефективність. У зв'язку з цим дер-

жавна регіональна політика повинна бути спрямована на створення умов для підвищення конкурентоспроможності регіонів як основи їх динамічного розвитку та усунення значних міжрегіональних диспропорцій.

Регіональна фінансово-економічна система характеризується ускладненням господарської структури та інфраструктури, суттєвим зростанням територіальних взаємозв'язків, підвищенням підприємницької ініціативи, розвитком зовнішньоекономічних контактів. Відповідно щодо функціональних складників фінансової безпеки, то в науковій економічній літературі існують практично тотожні підходи, які передбачають виокремлення безпеки грошово-кредитного, валютного, інвестиційного, банківського, страхового, фондового та бюджетного секторів. Узагальнення цих складових фінансової безпеки знайшло також своє відображення й у вітчизняному документі органів державного управління – Міністерства економіки України. Згідно нього до фінансової безпеки України включають такі складові: бюджетна, грошово-кредитна, валютна, боргова, страхова, фондова, банківська безпека. Згаданий документ є офіційним, а отже його потрібно брати за основу при оцінюванні рівня фінансової безпеки й регіону. За своєю природою економічна безпека держави є комплексною системою, що охоплює всі галузі господарства і всі аспекти життя держави та її населення. Природно, що економічна безпека держави має враховувати економічні інтереси кожного її громадянина та груп населення і поєднувати їх із загальнодержавними інтересами. При цьому пріоритет надається тому рівню безпеки, який у певний час є найважливішим. Тож треба визначити різні рівні, якими є значення «порогу відчутності змін». У Стратегії національної безпеки України стратегічною метою політики національної безпеки України є забезпечення державного суверенітету та територіальної цілісності, національної єдності на основі демократичного поступу суспільства і держави, додержання прав і свобод людини і громадянина, створення умов для динамічного зростання економіки, забезпечення європейських соціальних стандартів і добробуту населення. Таким чином, стійкість фінансової системи на національному рівні визначається дефіцитом державного бюджету й витрат з його обслуговування, стабільністю цін, нормалізацією фінансових потоків і розрахункових стосунків, стійкістю банківської системи й національної валюти, золотовалютним запасом, а також зниженням зовнішнього та внутрішнього боргу й дефіцитом платіжного балансу, забезпеченням фінансових умов для активізації інвестиційної діяльності. Ефективна реалізація стійкої фінансової політики спрямовується на забезпечення економічної безпеки в цілому. З приводу цього

доречною є думка, що «синхронний безпечний рівень життя громадян, функціонування підприємств, організацій і установ, розвиток регіонів і окремих його секторів в цілому може бути забезпечений лише в ідеалі. Реально ж критеріальні вимоги до фінансової безпеки одних суб'єктів часто не збігаються з іншими. Тобто те, що на цей момент є вигідним і безпечним для пересічного громадянина, конкретного підприємства, сектору економіки чи регіону, не завжди є таким для держави». Тому особливо актуальним для регіональної політики є врахування усіх загроз та ризиків фінансової безпеки, що можуть призвести до катастрофічних наслідків економічного розвитку регіону, масового банкрутства суб'єктів господарювання і, врешті, підризу системи життєзабезпечення населення регіону.

Враховуючи зазначене вище, забезпечення належного рівня фінансової безпеки регіону можливе за умови комплексного підходу щодо визначення причин негативних явищ її основних складових, що підвищить значення регіонів у економічному житті. А за допомогою корегування негативних впливів можна визначити позитивні процеси у фінансовій системі регіону та його фінансової безпеки, оскільки водночас можна передбачити слабкі сторони реалізації політики економічного і соціального розвитку регіону. Без нівелювання зазначених загроз забезпечити розвиток регіонів та держави зокрема буде досить складним процесом.

ОПТИМІЗАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ АВІАЦІЙНИХ ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ НА ПРИКЛАДІ ДП «МІЖНАРОДНИЙ АЕРОПОРТ БОРИСПІЛЬ»

Коваль Т.І.

Науковий керівник – Момот Т.В., д-р екон. наук, професор

Інформаційно-організаційне забезпечення безпеки авіаційних пасажирських перевезень в процесі формування стратегічної політики підприємства передбачають здійснення двох основних заходів.

1. Створення системи практичного забезпечення прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

2. Формування плану діяльності підприємства.

Для здійснення першого напряму комплексного підходу є забезпечення практичного обґрунтування управлінських рішень.

До другого найголовнішим є визначення потенціалу відтворення та відшкодування основних засобів.

Основною задачею є забезпечення стабільності рівня якості по-